

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoCsp/19/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118357586
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:6118357586.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a Mgr. Jozefa Mačejca, v právnej veci žalobkyne: Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Grösslingova 77, Bratislava, IČO: 31 351 026, zastúpenej splnomocnenkyňou: SEDLAČKO & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Štefánikova 8, Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovanému: J. T., nar. XX. J. XXXX, bytom Y. XXX/XX, S., zastúpený advokátom: JUDr. Vladimír Sidor, so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, o zaplatenie 10.753,19 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 18. septembra 2019 č.k. 40Csp/24/2019-93 takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. p o t v r d z u j e.
- II. Žalovaný má voči žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom z 18. septembra 2019 č.k. 40Csp/24/2019-93 súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi 10.639,19 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 10.639,19 eur od 1. augusta 2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku; II. v prevyšujúcej časti uplatnených poplatkov za upomienky v sume 114,- eur žalobu zamietol; III. priznal žalobkyňi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne ustanovením § 1 ods. 3 z.č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase vzniku zmluvného vzťahu, § 2 ods. 1 písm. b) (ďalej len „ZoSÚ“), § 7 ods. 3 a 5, § 9 ods. 1, 2 z.č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení (ďalej len „ZoSS“), § 52 a § 53 ods. 9 z.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). Vecne dôvodil, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi stranami vznikol z uzavretej zmluvy spotrebiteľský vzťah, ktorý však nepodlieha úprave zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorej je z titulu účelu úveru vylúčený. Žalobkyňa uzatvárala zmluvný vzťah v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a preto sa považuje za dodávateľa a žalovaný vystupuje ako spotrebiteľ a spĺňa podmienky na priznanie zvýšenej hmotnoprávnej a procesnoprávnej ochrany podľa osobitných ustanovení OZ a CSP, keď žalobkyňa poskytla žalovanému stavebný úver vo forme medziúveru, t.j. úveru na dobu určitú s cieľovou sumou 13.200,- eur, ku ktorej čerpaniu v celom rozsahu žalovaným nedošlo z dôvodu nesplnenia zmluvnej povinnosti dokladovania účelu použitých finančných prostriedkov, čerpanie bolo len v rozsahu 80%, t.j. 10.560,- eur. Dôvodil, že zmluva obsahuje obligatórne náležitosti v súlade so zákonom o stavebnom sporení, obsahuje RPMN, predpoklady použité na výpočet RPMN, celkovú čiastku medziúveru 16.157,60 eur, celkovú čiastku stavebného úveru 10.564,91 eur a dobu trvania zmluvy 267 mesiacov. Z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaným pristúpila žalobkyňa ako veriteľka k využitiu práva požadovať okamžité splatenie úveru, v dôsledku čoho dlžná suma predstavovala ku dňu mimoriadneho zosplatenia sumu 10.753,19 eur, z toho 114,- eur za poplatky a upomienky. Súd prvej inštancie v časti napadnutej odvolaním dôvodil, že po oboznámení sa s prílohou č. 1 ako neoddeliteľnej časti zmluvy v spojení s ustanovenia § 1 ods. 3 a § 7 ods. 5 ZoSS

mal za to, že samotný ZoSS predpokladá existenciu poplatku za uzavretie zmluvy o stavebnom sporení, zúčtovanú žalobcom v sume 158,40 eur a preto v tejto časti nie je žalobný nárok žalobcu neprijateľný. Za neprijateľné považoval súd prvej inštancie zaúčtovanie poplatkov za upomienky v počte 6 ks v hodnote 19 eur/ks, v roku 2018, ktorých existenciu a doručovanie žalovanému dlžníkovi a to upomienok zo dňa 26. januára 2018, 31. marca 2018, 30. apríla 2018, 31. mája 2018 nemal preukázané, rovnako ako nemal preukázané, že by šlo o poplatok dojednaný so žalovaným dlžníkom a teda s písomným súhlasom žalovaného, nakoľko za písomne dojednaný poplatok sa nepovažuje odkaz na Sadzobník poplatkov v článku X., ods. 1 písm. e) Zmluvy bez uvedenia výšky poplatku. Súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na úhradu dlhu vo výške 10.639,19 eur a v nepatrných časti uplatnených poplatkov za upomienky v sume 114,- eur žalobu zamietol. Žalobkyni priznal i úroky z omeškania v zákonnej výške 5% ročne od 1. augusta 2018 do zaplatenia. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 z.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) a plne úspešnej žalobkyni, ktorá mala neúspech len v nepatrných časti priznal plnú náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v časti výroku II. podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku II. zmenil tak, že žalobe i v tejto časti vyhovie a prizná žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Dôvodila, že súd prvej inštancie nepriznal žalobkyni nárok na zaplatenie poplatkov za upomienky v celkovej výške 114,- eur s odôvodnením, že neboli so žalovaným písomne dojednané. Poukázala na článok VIII. ods. 1 Zmluvy o úvere, v ktorom sa uvádza, že upomienky na zaplatenie omeškaných splátok sú spoplatnené v zmysle Sadzobníka poplatkov stavebnej sporiteľne platného v čase spoplatnenia úkonu, ako i na článok X ods. 1 Zmluvy o úvere, z ktorého vyplýva, že klient osobne prevzal VOPF, oboznámil sa a súhlasil so znením VOPF, osobne prevzal aktuálny platný Sadzobník poplatkov stavebnej sporiteľne. Poukázala i na § 13 ods. 3 všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie Flexibil účinných od 1. januára 2014, z ktorých taktiež vyplýva, že poplatky v zmysle Sadzobníka, ktorý je zverejnený na všetkých obchodných miestach, ako aj na internetovej stránke stavebnej sporiteľne je povinný stavebný sporiteľ platiť. Nesúhlasila s nesprávnym právnym záverom prvoinštančného súdu, keďže spoplatnenie upomienok je priamo upravené v čl. VIII. ods. 1 Zmluvy o úvere. Poplatok za vystavenie upomienky je v bankovej praxi bežne účtovaným poplatkom. Upomienka bez súčasného postihu v podobe jednorazového paušálneho poplatku za jej vystavenie by nemala požadovaný efekt, prejavuje sa tým predovšetkým jej preventívna funkcia, ktorá má odrádzať od porušovania dohodnutých povinností. Jej úlohou je zabezpečiť, aby bol dlžník motivovaný splniť konkrétny záväzok riadne a včas, t.j. aby omeškanie so zaplatením dohodnutej splátky úveru bolo pre neho ekonomicky nevýhodné. Dodala, že obdobné právne závery vyplývajú aj z rozsudku Krajského súdu v Plzni zo dňa 12. júna 2013 sp. zn. 25Co/60/2013 ako i z Nálezu Ústavného súdu ČR zo dňa 10. apríla 2014 sp. zn. 3ÚS 3725/2013. Namietala, že dotknuté poplatky majú svoj právny základ a nie je daný dôvod na to, aby sa nerešpektovala zmluvne dohodnutá vôľa oboch kontrahentov. Poplatok uhrádza dlžník iba v prípade omeškania so splácaním úveru, teda iba v prípade vlastného delikventného správania, ktoré je pre veriteľa neakceptovateľné. V súvislosti s neprímeranou favorizáciou dlžníka - spotrebiteľa na úkor jeho veriteľa upozornila na odlišné stanovisko sudcu ÚS SR JUDr. Milana Lalika vo veci sp. zn. I.ÚS 547/2012.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, f/ a h/ CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a zároveň bolo oznámené elektronicky prostredníctvom právnej zástupkyne žalobkyne. Odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zvyškovo zamietajúcej žalobu treba navzdory námietkam žalobkyne považovať v napadnutom

výroku za vecne správny, keď súd prvej inštancie v miere postačujúcej pre rozhodnutie zistil skutkový stav a vec aj správne posúdil po právnej stránke a je dôvodné ho potvrdiť (§ 387 ods.1 CSP).

5. Odvolací súd na základe podaného odvolania žalobkyňou posúdil v odvolacom konaní relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávne zisteným skutkovým stavom a nesprávnym právnym posúdením a dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec i správne, i keď nie dostatočne právne posúdil.

6. Odvolací súd považuje za potrebné na doplnenie a zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti uviesť nižšie uvedené.

7. K námietke odvolateľky z jej odvolania poukazujúc na článok X. ods. 1 Zmluvy o úvere odvolací súd uvádza, že odkazovaný článok X. ods. 1 Zmluvy o úvere predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá nebola individuálne dojednaná a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Upomienka ako taká nemôže mať sankčný charakter, v opačnom prípade by totiž mala povahu tzv. skrytej zmluvnej pokuty, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi netransparentné. Poplatok za upomienku nemožno chápať ako poplatok za službu, plnenie, ktoré je poskytované spotrebiteľovi. Zmluvné ustanovenia týkajúce sa poplatku za upomienku hrubo poškodzujú spotrebiteľa, pretože závisí len od vôle veriteľa, koľko spoplatnených upomienok a výziev spotrebiteľovi odošle a zvýši si tým tak príjem. Aj výška týchto poplatkov za upomienku v sume 19,- eur za jednu je neprimeraná, nezodpovedá skutočným nákladom. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje i na uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 11. novembra 2015 sp. zn. II.ÚS 754/2015-10, ktorým bola odmietnutá sťažnosť banky voči rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22. mája 2014 sp. zn. 9Co/350/2012 ktorý určil, že zmluvná podmienka, ktorá oprávňuje banku účtovať spotrebiteľovi za svoje služby poplatky a odmeny v súlade so sadzobníkom poplatkov a odmien za poskytovanie peňažných a obchodných služieb za prvú upomienku vo výške 8,30 eur a za ďalšiu vo výške 28,21 eur je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože na tieto poplatky nemá banka nárok, keďže sú pokryté už v zmluvne dojednanom úroku za poskytnutý úver.

8. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie má zo to, že žalované poplatky za upomienky predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a konanie dodávateľa, spočívajúce v účtovaní takýchto poplatkov možno hodnotiť ako poškodzujúce. Preto s poplatkami za takéto plnenie sa spája záver o ich neprijateľnosti. Keďže zmluvná podmienka, v zmysle ktorej je žalobkyňa oprávnená požadovať od spotrebiteľa poplatok za upomienku, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 OZ, čo spôsobuje podľa § 53 ods. 5 OZ jej neplatnosť, žalobkyňa ako veriteľka nemá nárok na plnenie z takejto podmienky.

9. K námietke žalobkyne o dôvodnosti jej žaloby i v napadnutej časti s poukazom na rozhodovacia prax, konkrétne na rozsudok Krajského súdu v Plzni zo dňa 12. júna 2013 sp. zn. 15Co/60/2013 a na nález Ústavného súdu ČR zo dňa 10. apríla 2014 sp. zn. III.ÚS 3725/2013 odvolací súd uvádza, že súd v zmysle § 220 ods. 3 CSP má povinnosť dôkladne odôvodniť prípadný odklon od ustálenej rozhodovacej praxe. K vysvetleniu pojmu ustálená rozhodovacia prax odvolací súd poukazuje na vysvetlenie pojmu „ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu“ v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. 3Cdo 6/2017 zo 6. marca 2017; 6Cdo 6/2017 z 31. októbra 2017), v zmysle ktorých tozhodnutia súdov iných štátov, a teda ani rozhodnutia Ústavného súdu ČR, Najvyššieho súdu ČR a krajských súdov ČR pod tento pojem nespádajú a preto sa odvolací súd nimi ani nezaoberal.

10. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 251 CSP a z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný a preto mu podľa § 255 ods. 1 CSP v zásade patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania v celom rozsahu.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).